Tratamentul de TVA aplicabil serviciilor de procesare a plăților cu cardul

- Cazul C-130/15 Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs v National Exhibition Centre Limited
- Cazul C-607/14 Bookit Ltd v Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Atât în cazul NEC, cât și în cazul Bookit, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (“CJUE”) analizează dacă serviciile de procesare a plăților cu cardul se califică drept servicii scutite de TVA, reprezentând “tranzacții privind plăți, viramente”.

Cazul Bookit se referă la prestarea de servicii de procesare a plăților cu cardul în legătură cu vânzarea de bilete de cinema, în timp ce cazul NEC se referă la prestarea unor servicii similare în legătură cu vânzarea de bilete pentru diverse evenimente (de exemplu, evenimente sportive, concerte).

Serviciile de procesare a plății cu cardul prestate de NEC si Bookit constau în activități efectuate cu scopul asigurării plății biletelor de către cumpărători, specific în: obținerea informațiilor cu privire la cardul de debit sau de credit, transmiterea acestor informații către banca acceptantă (urmând a fi transmisă mai departe emitenților cardurilor respective), primirea codurilor de autorizare de la banca acceptantă atestând posibilitatea efectuării vânzării și transmiterea unui fișier de plăți către banca acceptantă la finalul fiecărei zile conținând informații privind vânzările efectuate și cardurile utilizate de către cumpărători, precum și alte date relevante cu privire la platâ.

În ambele cazuri CJUE a notat faptul că Instanța de trimitere ar trebui să determine dacă serviciile de procesare a plății cu cardul ar trebui considerate servicii distincte, independente de vânzarea biletelor sau servicii accesorii prestărilor de servicii pentru care cumpărătorii biletelor efectuează plata.

Sub această rezervă, CJUE a răspuns întrebărilor transmise de instanța de trimitere, respectiv, în esență, dacă serviciile în cauză beneficiază de scutire de TVA sau nu.

CJUE a emis o decizie similară în ambele cazuri discutate, considerând că serviciile de procesare a plății cu cardul, subiect al analizei în cauză, nu pot fi tratate drept servicii privind plăți și viramente și, prin urmare, nu pot beneficia de scutirea de TVA.

CJUE definește viramentul drept o tranzacție ce constă în executarea unei instrucțiuni de a transfera o sumă de bani dintr-un cont bancar în alt cont bancar. Mai departe, CJUE reiterează caracteristicile 'tranzacțiilor privind viramente', mai exact că acestea implică schimbări în situația juridică și financiară existentă.

Potrivit CJUE, aspectele legate de funcțiile îndeplinite de tranzacția respectivă sunt decisive în aprecierea calificării acesteia drept 'tranzacție privind viramente', specific tranzacția în cauză trebuie să îndeplinească funcțiile esențiale și specifice ale viramentelor sau să determine transferul actual sau potențial al proprietății asupra fondurilor. CJUE consideră că limitele responsabilității prestatorului sunt de asemenea relevante în acest sens. Atunci când tranzacția are doar o natură tehnică sau administrativă, scutirea de TVA nu poate fi aplicată.

În opinia CJUE, serviciile de procesare a plății cu cardul reprezintă doar activități preparatorii, efectuate înainte de plata sau viramentul propriu-zis și, deși acestea sunt

esențiale în efectuarea plății / viramentului, nu pot fi privire ca fiind scutite de TVA având în vedere că nu presupun efectuarea funcțiilor specifice și esențiale ale unei tranzacții de plată / virament.

Din analiza efectuată de CJUE rezultă că prestările de servicii se califică drept tranzacții privind plăți sau viramente dacă prestatorul debitează sau creditează în mod direct conturi, procesează aceste operațiuni de creditare și debitare a conturilor sau dispune efectuarea debitării sau a creditării.

CJUE observă că serviciile de procesare a plății cu cardul constau doar în furnizarea de informații necesare pentru efectuarea plății / viramentului, iar prestatorul nu își asumă nicio responsabilitate cu privire la efectuarea de modificări în situația juridică și financiară, caracteristice unei tranzacții privind plăți sau viramente scutite de TVA.

Mai mult, CJUE consideră că aplicarea scutirii de TVA în cazul serviciilor de procesare a plății cu cardul ar fi contrară obiectivelor scutirii de TVA acordate de legislația de TVA europeană serviciilor financiare, având în vedere interpretarea restrictivă a acestui concept.

Drept argument adițional, CJUE menționează că nu există dificultăți în determinarea bazei de impozitare și a TVA aferentă serviciilor de procesare a plății cu cardul, în timp ce scopul acordării scutirii de TVA este eliminarea unor astfel de dificultăți.

În plus, în cazul NEC, Instanța de trimitere a ridicat o întrebare cu privire la interpretarea conceptului de "recuperarea creanțelor". Însă, ulterior stabilirii tratamentului de TVA aplicabil serviciilor analizate în cazul NEC, CJUE nu a adresat problema interpretării corecte a acestui concept.

Interpretarea CJUE și concluziile sale în aceste cazuri ar

trebui avute în vedere de societățile ce prestează servicii în legătură cu plăți și viramente pentru a determina dacă aceste servicii se califică sau nu pentru aplicarea scutirii de TVA, în funcție de acțiunile efectuate și responsabilitățile acestora în legătură cu viramentul sau plata efectivă.